

του αειρω νησι εανδεσμενην
 δενδτο θανη παας μενυαμοινωνηος
 και παας του θανατον του δεο ηχωρις
 ανανηε πρεδωκεν εν πιστη του ο
 σοιδε επεμαμα βασιμους πολιο
 κη αποαθενη τω λογησ μονηου και
 της σαρις ηρμηθη σαμια παποσεδι
 ευρηματοι τρες ας φιλαμ θρω πενου
 ται

B. 5.

Βασιλη: ~ **Θ** που αφρηθη τον χη
 αυτοθ ηηρος ες ολον τον χρονον
 κ του αειω ης του θανατον του μο
 ροαε με λβη: ~ **π**ε ελα ρει η και π
πι **π**ρε λους επισρε φονα ρει η η α
 ρε πα ης ανους ο που ηρι **π**ο χαθαι

D. 7.

π

ροω ης τον χεισισαμιομ, αποαι ρβ
 ηιους, μαη που ην ποσαι ηνεαις
 γ ημα.

v. d. e. Epistolas
 Cant. II. 11. p. 47
 f. 47